

Тост (1960)

Вінграновський Микола Степанович

Ти тут! Ти тут! Кохана, ти, як світ, —
Початок і кінець твій загубився...
Багряною півчарою схилився
В вологих сонцетінях небозвід;

І морезвід півчарою другою —
І чара зустрічі в руці моїй горить!
Вино в ній — ти. Любовною рукою
Я п'ю тебе за тебе у цю мить.

Я п'ю за мить — за вогняне і чуле,
За любощів священне забуття.
Сучасна мить мені вже, як минуле,
Сучасна мить мені, як майбуття.

За вічність п'ю — вона тебе відкрила,
Кохана, спи... За споминів гаї!
За ще не квітлі квіти твого тіла,
За таємничі лінії твої!

За свято засинання й просинання,
За довші крила нашим літакам.
І за прощання! Вип'ю за прощання —
Прощання ще не зраджувало нам.

1960

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/tost